

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 208

гр. Благоевград, 23.02.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ЧЕТВЪРТИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и трети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Николай Грънчаров

Членове: Владимир Ковачев

Георги Янев

като разгледа докладваното от Владимир Ковачев Въззивно частно гражданско дело № 20231200500149 по описа за 2023 година

взе предвид следното:

Етажната собственост на сграда с идентификатор 61813.531.32.6 по КKKP на гр. Разлог, част от Ваканционен комплекс „Аспен Голф“, Секция „F“, гр. Разлог, ул. „Църнако“, представлявана от управителя О. Л. П., чрез пълномощника адвокат И. Ц., обжалва определение № 480, постановено на 31.08.2022 г. по гражданско дело № 954 от 2022 г. на Районен съд Разлог, с което е допуснато обезпечение на предявения от И. Х. Х., ЕГН *****, адрес гр. Со., ж. к. „***“, бл. *, вх. „*“, ет. *, ап. *, иск с правно основание чл. 40 от ЗУЕС, чрез спиране на изпълнението на всички решения, взети на общото събрание на етажните собственици, състояло се на 26.07.2022 г., до приключване на съдебното производство с влязъл в сила акт.

В частната жалба се твърди, че атакуваното с нея определение е необосновано, незаконосъобразно и неправилно, развиват се съображения в такава насока и се моли за неговата отмяна и отхвърляне на обезпечителното искане.

Насрещната страна е подала отговор, в който излага аргументи в подкрепа на обжалвания съдебен акт и сочи, че същият не трябва да бъде отменян.

В т. 3 на Тълкувателно решение № 5 от 24.06.2017 г. на ВКС по тълк. д. № 5/2014 г., ОСГК, докладчик съдията Маргарита Соколова, изрично се казва, че молбата за спиране на изпълнението на решение на общото събрание на етажна собственост, регламентирана в чл. 40, ал. 3 от ЗУЕС, се разглежда по реда на обезпечителното производство. Определението, с което съдът се произнася по такава молба, подлежи на обжалване по правилата за обжалване на обезпеченията.

Окръжният съд констатира, че жалбата и отговорът са редовни и допустими, поради което следва да бъдат разгледани по същество.

За да бъде допуснато обезпечение, следва да са налице определени предпоставки, визиращи в чл. 391, ал. 1 от ГПК - искът да е допустим, да е подкрепен с убедителни писмени доказателства /да е вероятно основателен/, да съществува обезпечителна нужда и предложената обезпечителна мярка да е подходяща.

Настоящият съдебен състав намира, че исковата претенция е допустима, тъй като въз основа на направените от ищеца фактически твърдения се установява, че същият има правен интерес да предяви иск по реда на чл. 40 от ЗУЕС за отмяна на решенията на общото събрание на етажните собственици, за които в исковата молба твърди, че са незаконосъобразни.

В производството по допускане на обезпечение и във въззивното такова, имащо за предмет контрол върху определението на първоинстанционния съд, е невъзможно да се извърши подробен анализ и да се направят категорични заключения по представените от ищеца писмени доказателства. Недопустимо е и да се вземе становище относно крайния резултат по материалноправния спор. Основателността на иска е въпрос, който подлежи на окончателно разрешаване със съдебното решение. Затова при преценката за вероятната основателност на иска съдът изхожда само от представените с исковата молба документи. По конкретния казус твърденията на ищеца са за допуснати сериозни нарушения на процедурата по свикване и провеждане на общото събрание на етажните собственици, в резултат на което се претендира, че взетите на него решения са незаконосъобразни. Налице са индикации, че не е спазено правилото на чл. 51, ал. 1 от ЗУЕС, а то има императивен характер /така и Определение № 130 от 17.07.2020 г. на ВКС по ч. гр. д. № 1770/2020 г., II г. о., ГК, докладчик съдията Гергана Никова, както и Решение № 165 от 26.06.2019 г. на ВКС по гр. д. № 4291/2018 г., IV г. о., ГК, докладчик съдията Ерик Василев/. Може да се счита, че в приложените към исковата молба писмени доказателства се съдържат данни за вероятна основателност на предявения иск. Естествено, отговор на въпроса дали посочените в исковата молба нарушения действително са допуснати, или не, ще даде районният съд с решението си по съществуващото на спора, като за характера на настоящото производство, установената вероятна основателност е достатъчна, за да се допусне исканото обезпечение на предявената претенция.

Що се отнася до обезпечителната нужда, трябва да се има предвид, че тя се свързва със съхраняване на правата на търсещия обезпечение, а не с доказването на иска или с неговата евентуална основателност /Определение № 1 от 5.01.2018 г. на ВКС по ч. гр. д. № 4978/2017 г., I г. о., ГК, докладчик председателят Светлана Калинова/. Този извод следва и от разпоредбата на чл. 391, ал. 1 от ГПК, където преди да се посочи, че предявеният или бъдещият иск, за да бъде обезпечен, следва да е подкрепен с

убедителни писмени доказателства, е казано, че обезпечението се допуска, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни осъществяването на правата на ищеца. В същото време съдебната практика приема, че обезпечителната нужда винаги съществува, стига да не са налице обстоятелства, които да я опровергават. Доколкото нормата на чл. 40, ал. 3 от ЗУЕС не сочи изрични предпоставки, при които съдът може да допусне спиране на изпълнението на атакувани решения на общото събрание на етажната собственост, и доколкото по делото не се установяват опровергаващи обезпечителната нужда обстоятелства, то следва да се предположи, че такава е налице. За пълнота трябва да се отбележи, че първоинстанционният съдебен състав правилно е спрял изпълнението на всички решения на процесното общо събрание, тъй като с исковата молба се твърди незаконосъобразност на всяко едно от тях.

Допуснатата обезпечителна мярка се явява адекватна. Критерий за определянето на мярката като „подходяща“ е съответствието ѝ на обезпечителната нужда. В казуса обезпечителната мярка е удачна, понеже постига задачата на обезпечителното производство - да осигури надеждна временна защита на правата на ищеца /в подобна насока са и Определение № 176 от 25.03.2015 г. на ВКС по ч. т. д. № 801/2015 г., I т. о., ТК, докладчик съдията Ирина Петрова, и Определение № 28 от 21.01.2014 г. на ВКС по ч. гр. д. № 40/2014 г., II г. о., ГК, докладчик съдията Здравка Първанова/. Тя е съобразена с вида и характеристиките на иска, особеностите на защитаваните чрез същия субективни материални права и последиците от уважаването на претенцията /така и Определение № 694 от 22.12.2022 г. на ВКС по ч. т. д. № 2647/2022 г., I т. о., ТК, докладчик съдията Ивайло Младенов, и Определение № 165 от 3.04.2017 г. на ВКС по ч. т. д. № 479/2017 г., I т. о., ТК, докладчик съдията Р. Божилова/. Допуснатата обезпечителна мярка е единствено адекватната и с оглед на обстоятелството, че решенията на общото събрание на етажната собственост пряко рефлектират върху интересите на ищеца по делото и ако същите решения се окажат незаконосъобразни /въпрос, който ще се реши в рамките на исковия процес/, значително ще накърнят правата му в случай че не бъде спряно тяхното изпълнение.

Няма основание за определяне на парична гаранция. ГПК предоставя на съда възможност да направи подобна преценка /Определение № 60104 от 29.09.2021 г. на ВКС по ч. гр. д. № 2790/2021 г., II г. о., ГК, докладчик съдията Гергана Никова, Определение № 183 от 31.03.2016 г. на ВКС по ч. т. д. № 536/2016 г., II т. о., ТК, докладчик председателят Бонка Йонкова, Определение № 15 от 14.01.2013 г. на ВКС по ч. т. д. № 434/2012 г., II т. о., ТК, докладчик съдията Лидия И.ова, и Определение № 151 от 28.02.2012 г. на ВКС по ч. гр. д. № 101/2012 г., III г. о., ГК, докладчик съдията Ваня Атанасова/. Представените от ищеца писмени доказателства следва да бъдат определени като такива по чл. 391, ал. 1, т. 1 от ГПК. Същите не будят съмнение в автентичността си. Съдържащите се в тях данни подкрепят в необходимата за нуждите на обезпечителния процес степен твърденията, оплакванията и възраженията, развити в

исковата молба. В този смисъл не са налице хипотезите, описани в нормите на чл. 391, ал. 1, т. 2 и ал. 2 от ГПК.

Частната жалба се оказа неоснователна, поради което се налага да бъде оставена без уважение.

Правилността на настоящия съдебен акт няма да може да бъде проверена по касационен ред - чл. 396, ал. 2, изр. 3 от ГПК и т. 1 на Тълкувателно решение № 5 от 12.07.2018 г. на ВКС по тълк. д. № 5/2015 г., ОСГТК, докладвано от съдиите Татяна Върбанова и Светла Цачева.

Воден от изложените мотиви, Окръжен съд Благоевград

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ частната жалба на Етажната собственост на сграда с идентификатор 61813.531.32.6 по КKKP на гр. Разлог, част от Ваканционен комплекс „Аспен Голф“, Секция „F“, гр. Разлог, ул. „Църнако“, представлявана от управителя О. Л. П., подадена срещу определение № 480, постановено на 31.08.2022 г. по гражданско дело № 954 от 2022 г. на Районен съд Разлог.

Настоящият въззивен съдебен акт не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____